

Hallintovaliokunta
Eduskunta

00102 Eduskunta

Lausunto ampuma- aseasetusesityksestä

Lausuntopyyntöön 4.3. 2010 viitaten Suomen Ilma-aseharrastajat r.y. esittää seuraavaa ampuma-aseasetusesitystä koskien.

Asetuksen 1 b §:

Maahantuontimerkinnän tekeminen aseeseen aina, kun ase tuodaan pysyvästi Suomeen, on ongelmallinen, eikä sitä edellytetä pienasepöytäkirjassa tai EU:n direktiivissä. Näiden mukaan maahantuontimerkinnäksi riittää Euroopan Unionin ulkorajalla tehty merkintä, siis siinä EU:n jäsenvaltiossa tehty merkintä, johon ase on Euroopan Unionin ulkopuolelta tuotu. Maahantuontimerkinnän tekemisen edellyttäminen myös Euroopan Unionin sisäkaupassa saatetaan katsoa tuotteiden vapaan liikkumisen esteeksi, sillä se vaatii maahantuotavalta tuotteelta toimen, jota maassa jo oivalta tuotteelta ei vaadita.

Asetuksen 44 c§:

Suomen Ilma-aseharrastajat haluaa tähän pykälään viitaten muistuttaa, että tällä hetkellä ei ole olemassa tieteelliset kriteerit täyttävää testiä, jolla voitaisiin nopeasti tutkia luvanhakijan soveltuvuutta aseenomistajaksi tilastollisesti merkittävällä tarkkuudella.

Suomessa tunnetuin - ja ehkä yleisin - psykologinen testi on armeijan käyttämät P1- ja P2-testit, jotka ovat varsin laajoja, ja niillä kuitenkin selvitetään ainoastaan

koehenkilön paineensietokykyä ja soveltuvuutta puolustusvoimien johtotehtäviin. Nämä testit eivät siis sovellu esimerkiksi henkilön aseiden hallussapitoedellytysten selvittämiseen, kaikesta laajuudesta huolimatta.

Tämän lisäksi asetusluonnoksessa ei ole minkäänlaista mainintaa testin sisällöstä. Tällaisen testin on oltava huomattavan huolellisesti suunniteltu, eikä siitä pidä yrittää tuottaa muita ominaisuuksia kuin henkilön soveltuvuutta aseiden hallussapitoon; aivan vastaavasti kuin puolustusvoimien käyttämissä testeissä, joissa varsin laajoilla testeillä pyritään on loppujen lopuksi varsin rajalliset tavoitteet. Tällainen testi ei kuitenkaan ole hyvä yksinomaiseksi arvioksi, mutta siitä saa tarvittaessa apua haastattelun yhteydessä tehtävän aseluvan myöntämispäätöksen tueksi.

Asetuksen 44 d § ja 61 a §:

Maallikon ja harrastajan kannalta tuntuu länsimaisen demokratian viitekehyksessä jokseenkin kornilta, että asetuksen tasolla lähdetään määrittämään, mikä on hyväksytty harrastuksen laajuus ja taso. Tämä tarkkuus tuntuu kaksin verroin hämmästyttävämmältä, kun ottaa huomioon sen, että asetuksen 61 a § ei määritetä tarkemmin niitä "terveydenhuollon ammattihenkilön" nimikkeitä, joilla on oikeus antaa lausunto aselupa-asioita koskien.

Käsite "terveydenhuollon ammattihenkilö" on erittäin laaja, ja siihen sisältyy myös erittäin runsaasti tehtäviä, jotka eivät anna mitään mahdollisuutta arvioida henkilön aselupakelpoisuutta.

Ystävällisin terveisin

Suomen Ilma-aseharrastajat r.y.